

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

ولادیسلاو گول اوویچ - (Vladislav Gulevich)

برگردان از: ا. م. شیری

۱۵ نومبر ۲۰۱۸

هنگری - پائیز خونین سال ۱۹۵۶

شورش هنگری سوسیالیستی را امریکائی‌ها در سال ۱۹۴۸ طراحی کردند.

حوادث هنگری از ۲۳ اکتوبر تا ۹ نومبر سال ۱۹۵۶ به واسطهٔ مبلغان غربی "قیام هنگری" نامیده شد، و القاب و عناوین "ضدکمونیستی" افزوده به آن می‌بایست و حشیرگی‌های شورشیان را در انظار توده‌های غربی پیشاپیش توجیه نماید.

شورشی که به واسطهٔ نخست وزیر، ایمره ناد راه افتاد و رهبر وقت کشور ماتپاش راکوشی را برکنار نمود، به بهای جان بیش از ۷۰۰ سرباز اتحاد شوروی و چندین ده نفر از مأموران سازمان امنیتی و نظامی هنگری تمام شد. این واقعیت که برای سرکوبی شورش بیش از ۳۰ هزار نفر نظامی اتحاد شوروی، بیش از ۱۰۰۰ دستگاه تانک و ۸۰۰ توپ و خمپاره اعزام گردید، از شدت درگیریها گواهی می‌دهد. ۲۶ تن از سربازان اتحاد شوروی به مناسبت شرکت در کزار هنگری به دریافت مدال قهرمان اتحاد شوروی مفتخر شدند. ۱۴ تن از آنها پس از مرگ.

همه از ۲۳ اکتوبر شروع شد: در پی بیانات آتشین ایمره ناد دایر بر بهبودی نظام سیاسی کشور انبوه جمعیت خانه رادیوی بوداپست را تصرف می‌کند. تا عصر هنگام تعدادی از نیروهای انتظامی کشته می‌شود. پس از آن انبارهای اسلحه، چاپخانه‌ها، کارخانه‌های مهمات به تصرف درمی‌آید.

نظامیان سابق ارتش میکوش هورتی، متحد‌نگری‌های هیتلر فعالانه در شورشها شرکت می‌کنند. آنها در دوره حاکمیت سوسیالیستی هنگری به سبب همکاری با نازی‌ها از مشارکت در زندگی سیاسی کشور منع شدند. شورش سال ۱۹۵۶ برای آنها فرصتی بود تا انتقام شکستهای خود در میدانهای جنگ جهانی دوم را بگیرند.

شورشیان به ترورهای گسترده علیه پرسنل وزارت کشور، سازمانهای امنیتی و حتی شهروندان عادی هنگری که به شورشها نپیوستند، دست زدند. مجازاتهای خیابانی در خیابانهای بوداپست به پدیده معمول تبدیل گردید - شورشیان "نامطلوبان" را تا حد مرگ کتک می‌زدند، زنده زنده آتش می‌زدند، از پا آویزان می‌گردند، از پنجره‌های ساختمانهای مرتفع به پائین پرتاب می‌کردند. تعداد زیادی از زنان و کودکان نظامیان اتحاد شوروی در هنگری کشته شدند.

هیچ یک از اینها هیچ شباهتی با اعتراضات دموکراتیک شهروندان غیرنظامی نداشت، حتی تعداد زیادی از خبرنگاران غربی که در صفوف شورشیان حضور داشتند، تصاویر "واقعی" از حوادث ارائه می‌دادند.

سبک میکلسون، مدیر وقت کمپانی "رادیوی اروپای آزاد" - رادیو آزاد (در کتاب "صدای دیگر امریکا: تاریخچه رادیو اروپای آزاد و رادیو آزادی" نوشت ...: استودیوی رادیو "آزادی" در هنگری خبر کمکهای فوری غرب به شورشیان را پخش کرد یا نه؟ ... وعده صریح نبود، اما لحن برخی برنامه‌های رادیویی به شورشیان هیجان‌زده اطمینان می‌داد که چنین وعده داده شده است.

آری، در یکی از برنامه‌های رادیویی فراخوانی پخش شد: "به انقلاب وفادار بمانید، سازش نکنید! در راه آزادی بجنگید، سلاح بر زمین نگذارید". و وزیر دفاع وقت المان، فرانتس اشتراوس با انتقاد از امریکائی‌ها گفت که آنها ابتداء شورشیان را به کمکهای فوری امیدوار کردند، اما به وعده‌شان عمل نکردند.

دیپلماتهای خارجی خواستار ملاقات با پال مالتز، "وزیر دفاع" شورشیان شدند. او ۲۶ اکتوبر با درجه سرهنگی به شورشیان پیوست و یک هفته بعد، در تاریخ ۳ نومبر با فرمان ایمره ناد به درجه سرلشگری ارتقاء یافت. آشوبگران شایعاتی در مورد قصد مسکو مبنی بر الحاق هنگری به اتحاد شوروی و در خصوص خشونت سربازان شوروی پخش

می‌کردند. در واقع، سربازان اتحاد شوروی را به بهانه وارد آوردن عمدی صدمه به اموال شهردان مجاری دادگاه نظامی تهدید می‌کرد.

در سالنامه آرشیوی سازمان سیا در خصوص ۲۸ اکتوبر سال ۱۹۵۶ گفته می‌شود، که پس از حصول توافق آتش بس با شورشیان، طرف شوروی مسئول ادامه تیراندازیها نبود. اسناد از طبقه بندی خارج شده سازمان سیا نشان می‌دهد، که شورش هنگری را امریکایی‌ها در سال ۱۹۴۸ برنامه‌ریزی و طراحی کردند. در آن، نفوذ دادن مأموران، تشکیل هسته‌های مخفی ۴-۶ نفره و اجرای عملیات تخریبی پیش‌بینی شده بود. در سایه کار هم‌آهنگ نیروهای امنیتی اتحاد شوروی و هنگری این طرح به طور کامل اجرا نشد.

با این وجود، "تظاهرکنندگان مسالمت‌آمیز" تسلیحات زیادی، از جمله، تفنگهای جنگی المانی، سلاحهای خودکار امریکایی در دست داشتند. بنا به گزارشهای سازمانهای امنیتی هنگری این تسلیحات از کشور اتریش به واسطه

کامیونهای باری دارای نشان صلیب سرخ وارد گردیدند. شورشیان راکتهای ضد هوایی نیز در اختیار داشتند. ۷. نومبر هوایمای ایل-۲۸ اتحاد شوروی هنگام عکسبرداری هوایی ساقط شد. تیم پرواز کشته شد. مأموران سازمانهای امنیتی انگلیس برای آموزش شبه‌نظامیان هنگری در قلمرو اتریش اردوگاه صحرایی ایجاد کردند. تا ۹ نومبر مراکز اصلی شورش در هم کوبیده شد. دادگاههای هنگری شرکت کنندگان حمله به سربازان اتحاد شوروی و هنگری را محاکمه کردند. ایمره ناد، پال مالتر و سایر مسببان رده بالا به اشد مجازات محکوم شدند. اما اکثریت شورشیان عادی پس از چند سال مورد عفو قرار گرفتند.

غرب امیدوار بود، پس از امضای توافقنامه بین اتریش و اتحاد شوروی در ماه مارچ سال ۱۹۵۵ دایر بر خروج باقی مانده نیروهای اتحاد شوروی در قلمرو اتریش پس از در هم کوبیدن المان فاشیستی، حوادث سال ۱۹۵۶ به خروج هنگری از سازمان کشورهای عضو پیمان ورشو منجر بشود. اما بر اساس گزارشهای سفارت اتحاد شوروی در هنگری مبنی بر احتمال انجام تحریکات، واحدهای ارتش شوروی مدتی پیش از آغاز شورشها از بوداپست خارج شدند. در صورت موفقیت شورش، نیروهای ارتش ناتو می‌توانستند تا مرز اوکراین شوروی پیشروی نموده و در ادامه، از قلمرو هنگری برای حمله به یوگسلاوی استفاده کنند (این موضوع نیز در آرشیو سازمان "سیا" ذکر شده است)، که خود آن نیز موجب بروز انشفاق در کل ساختار امنیت جمعی کشورهای سوسیالیستی می‌گردید (اگرچه امپریالیستها در آن دوره موفق نشدند، اما در اواخر دهه هشتاد توانستند نظام سوسیالیستی و کشورهای سوسیالیستی اروپای شرقی و در رأس آنها، اتحاد شوروی را به کلی نابود سازند. م.).

<https://www.fondsk.ru/news/2018/11/10/vengria-krovavaja-osen-1956-47098.html>

ا. م. شیری

۲۳ آبان - عقرب ۱۳۹۷